

Hier voor jullie, beste mensen staat vandaag een bijzonder blije medemens; ik weet dat ik er geraakt ben; eindelijk succes. En waarom dan? Ik heb nu iemand die mijn speech voor me schrijft; Sabine dus. Wat 'n team!

Toen we (Sabine en ik dus) eind vorig werkjaar de koppen bijeen staken voor een eerste aanzet van deze viering, planden we deze voor vandaag, eind september. Reden daartoe? In 2009 was het eind september, wereldwijd 't is Op-dag. Dit is de dag waarop alle energie die voor dat jaar voorhanden is reeds opgebruikt werd en waarop we voor de rest van 't jaar teren op de reserves die voorzien waren voor 't komend jaar. (Probeer dat maar eens met je stookolie thuis) We voelden ons dan ook ferm in snelheid gepakt toen eind augustus reeds in de kranten 't is Opdag 2010 werd aangekondigd...We hadden gedacht dat deze symbolische dag elk jaar wel een paar dagen zou opschuivenmaar niet dat het zo snel zou gaan...

Vorig jaar hadden we reeds een cyclus rond het thema ecologie. Ik had het daarin over onze ecologische voetafdruk (of je individueel milieu effecten rapport) en over ecokrediet (een soort CO2 bankkaart waarbij het onmogelijk is om in het rood te gaan), terwijl Karel Ceule onze omgang met de aarde linkte aan de gevolgen hiervan voor de mensen in het Zuiden. Ondertussen hebben we met de overstromingen in Pakistan volop gezien hoe snel een minimale opwarming van de aarde catastofale dimensies kan aannemen waarbij het opnieuw de armen zijn die eerst getroffen worden

Nog eens een cyclus over weer es het zelfde? We weten dit toch al allemaal, we proberen met zijn allen toch al die eco-voetafdruk van ons zo klein mogelijk te houden? Waarom dan nog eens een 'preek' hierrond?

Twee redenen deden Sabine en ik beslissen om (met instemming van de planningsvergadering) dit thema toch opnieuw te programmeren. Een eerste reden situeert zich in het hart van ons christelijk gedachtengoed. Dé aanvangszin van het grote bijbelse verhaal is al meteen raak : ""In het begin schiep God hemel en aarde". De schepping en het behoud ervan door de mens als een 'core-business' voor elke Christen. Nét zoals andere themata -zoals bijvoorbeeld de kerkelijke leer rond de sociale rechtvaardigheid- zou alles wat met behoud van de schepping te maken heeft een onlosmakelijk thema moeten zijn....en dus bijgevolg erg zichtbaar aanwezig in ons doen en handelen. Zijn die themata wel zo visibel ? vb. onze visietekst, onze website, maar ook voor de buitenwacht? Zie je Christenen zich –als Christen- ouden in milieubewegingen? In aanloop naar deze viering zochten Sabine en ik enkele laagdrempelige initiatieven waaraan we als Lier zouden kunnen meedoen. We surfte op de website van de Vlaamse Gemeenschap omtrent Klimaatwijken. Dit zijn groepen mensen – een beetje te vergelijken met de gezinsgroepen – die af en toe samenkomen om hun vorderingen met betrekking tot zuinig energieverbruik te vergelijken en zo elkaar hierin te stimuleren. We bekeken eens de Klimaatwijkgroepen van 2009 en grasduinden tussen de namen : de wereldwinkeliers van Damme, het personeel van de Stadsdiensten van Brugge, de turnclub Vroom en Vrank van Elverdinge, de postbodes van Zichen-Zussen-Bolder....maar nergens vonden we namen die een link hadden met het christelijk gedachtengoed....Geen 'parochieteam van St-Thomas van Kantelberg Male', geen zangkoor van de Magdalenaparochie, geen federale stuurgroep van de Brugse binnenstad ,...maar ook....geen Brug uit Lier en geen Lier uit Brugge...

Tussen haakjes : we hadden zélf al een mooie naam gevonden voor een mogelijks op te starten klimaatwijkgroep vanuit de Lier nl. de ecolier. Zin om mee te doen? Af en toe eens de koppen bij elkaar te steken bijvoorbeeld na de viering bij een tas koffie en zo op een laagdrempelige en gebalde

wijze de info en materialen die je vanuit de overheid aangereikt wordt, uit te wisselen? Neem na de viering maar eens contact met Sabine of mij...

Wij vragen ons af: "als wij het niet doen wie wel?"

Deze vaststelling van onze grote afwezigheid op dit forum brengt ons naadloos bij het tweede punt of zo u wilt : een 2de stelling : 'Waar de mond van vol is loopt het hart van over'.

In de voorbije weken werd de perceptie van het begrip 'kerk' ferm heringevuld....

Kerk en Christendom als samenvallend met begrippen als 'macht, centrale structuren, Rome, en dan kiezen we er nog maar de fraaiste begrippen uit...'

Zijn we echter niet allemaal mee verantwoordelijk voor de invulling van die perceptie?

Pas door zelf duidelijk aanwezig te zijn op fora waar 'Behoud van de schepping 'mee bewerkstelligd wordt kan misschien een link groeien tussen Christenen en ecologie. Wisten jullie vb dat Charles Darwin in Cambridge net afgestudeerd was in godsdienstwetenschappen toen hij vertrok op reis met de Beagle - op reis naar de oorsprong van de evolutie?

In onze visietekst, op onze website, in vieringen zoals vandaag, in dagelijks leven, in politieke engagementen, in onze medewerking aan petitities on line voor 'n leefbaar planeet (bestaat er nog gene nemen we het initiatief?), *in ons lidmaatschap van organisaties als World Wide Fund, Friends of the Earth, Greenpeace, Velt,...* In al die milieu's : niét nalaten om ook de bron van onze inspiratie te vermelden..

Dit deed Sabine terugdenken aan het pleidooi dat Marc Vandevoorde vorig jaar nog hield in zijn boekje met de wat vreemde titel 'Een vis op een fiets' waarin hij aanklaagt dat zo weinig christelijke politici uitkomen voor hun inspiratiebron. Naar analogie hiermee zou je de vraag kunnen stellen waarom zo weinig gelovigen zichtbaar aanwezig zijn op het ecologische forum ? Hierrond is er werk aan de winkel want...in een nog niet zo ver verleden was er van enige koppeling tussen geloof en ecologisch gedachtengoed helemaal geen sprake...Straffer zelfs: Het is te danken aan diezelfde man die ik daarstraks noemde en die toen hoofdredacteur was van Kerk en Leven...dat Sabine haar abonnement op bewust blad opzegde...Om de anderhalve week maakte hij zich toen in zijn editoriaaltjes laagdunkend vrolijk over de 'geitenwollensokkers'. Terwijl nét vanuit de bijbelse oproep omtrent de schepping heel wat mensen hun schouders onder het ecologisch verhaal staken. Er is dus een hele weg afgelegd en ondertussen –naar aanleiding van Al Gore's Inconvenient Truth sprong ook de kerk op de kar...

Als uitsmijter....

Wanneer je het gevoel hebt van 'Pfff....weeral ecologie....altijd maar datzelfde been om aan te knagen...Bedenk dan dat je leerlingen in je klas misschien hetzelfde verzuchten als je daar weeral es bent met een bijbels verhaal dat ze al zo vaak hoorden...Of wanneer we bij de start van een nieuw werkjaar in de Lier opnieuw de "afspraken rond God' programmeren,....Of straffer nog : wanneer je echtgenoot je toefluistert 'Ik zie je graag' en je reageert met "Pfff.....'k Weet dat onderhand al wel hoor...". Waar het hart van vol is loopt de mond van over...Gaan jullie met ons mee de uitdaging aan om een frisse perceptie te geven aan Christendom en ecologie? Houden we het bij de keuze voor bijvoorbeeld een piano uit de kringloopwinkel en bio-koekjes bij de koffie of gaan we echt voor 'n leefbare planeet. Het gat in de ozonlaag konden we mits tijdig krachtig op te treden al herstellen. Gaan we de andere globale uitdagingen ook aan? En als wij het niet doen.... wie dan wel?